

[Aase Olesen.]

den også, fordi vi ved, at en sådan nyordning vil være til gavn for forbrugerne, og vi har noteret os, at ikke alene turist- og forbrugerorganisationerne, men også landbrugsorganisationerne er med i det mindretal i kommissionen, som undsiger lovforslaget. Den frie butikstid har en række fordele i et samfund, hvor vi i langt højere grad end i dag skal sætse på flex- og deltid, men tiden tillader ikke, at jeg går i detaljer hermed.

Til slut blot dette til ministeren, som taler i sin fremsættelsestale om bjerget, det barslede med en mus: jeg må på det radikale venstres vegne beklage, at bjerget barslede med en lille vanskabt mus. Denne overordentlig lange hale af undtagelser gør jo, at musen formentlig ikke får nogen lang levetid.

Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet i håb om, at det skal lykkes at skabe lidt mere bevægelighed i partierne i dette spørgsmål. Vi vil prøve at nå frem til en butiksløvgivning, som vi kan bruge i dag, og som også vil kunne tilgodese fremtidens behov.

Haustrup Clemmensen (KF):

I det foreliggende lovforslag er det tydeligt — det fremgår også af kommissionens arbejde — at der stort set står to synspunkter over for hinanden. Det ene er forbruger-synspunktet, hvor der ikke mindst i tilfælde, hvor begge ægtefæller har udearbejde, i høj grad kan være problemer. Heroverfor står så indehavere af og medarbejdere i de butikker, der i givet fald skal have arbejdstiden på de tidspunkter, som loven giver mulighed for.

Folketinget står altså her som så ofte før over for den opgave at skulle afbalancere modgående interesser over for hinanden, og det er egentlig det konservative folkepartis opfattelse, at denne afbalancering — uægtelig efter nogen diskussion — lykkedes i 1970, at man altså på mange måder ved den lejlighed fandt frem til en lovgivning, der kunne have en blivende værdi. Men vi ville selvfølgelig ikke dengang modsætte os, at der i kommissionens arbejde blev mulighed for, at alle de interesseorganisationer, sagen vedrører, fik mulighed for at give udtryk for synspunkter og belyse synspunkterne.

Man kan roligt sige, at en sådan mulighed er udnyttet. Kommissionen har i 5 år arbej-

det med spørgsmålet og har i sit bindstærke værk belyst både ved aktstykker og ved selve bilag 1 de synspunkter, der her kunne gøres gældende. Vi har den opfattelse, at det fremgår af kommissionens arbejde — det fremgår jo også tydeligt af flertallets indstilling — at der ikke er basis for at foretage vidtgående ændringer af den pågældende lovgivning.

Vort udgangspunkt er derfor, at vi i udvalget selvfølgelig vil være med til at overveje de forskellige forslag, der er stillet, først og fremmest fra kommissionens flertals side, men man skal ikke vente, at det konservative folkeparti er tilhænger af, at der foretages en gennemgribende ændring af 1970-loven.

Jeg vil dog allerede på indeværende tidspunkt, på samme måde som først venstres ordfører har gjort det, gøre den bemærkning, at § 10, stk. 2, vedrørende strafansvaret for leverandører forekommer os urimeligt, og det vil vi vende os imod under udvalgsarbejdet.

Vi vil i det hele taget i udvalgsarbejdet være med til at underkaste denne sag en saglig og grundig behandling, men ud fra det udgangspunkt, at den nuværende lovgivning ikke trænger til væsentlige ændringer.

Ebba Strange (SF):

Da socialistisk folkepartis ordfører i denne sag desværre ikke kan være til stede, skal jeg nøjes med at knytte socialistisk folkepartis principielle synspunkter på lukkeloven til denne første behandling.

Vi er klar over, at der, når vi diskuterer butikstid og lukkelov, er forskellige interesser involveret. Der er personalets interesser, der er de mindre erhvervsdrivendes interesser, de, der ikke har meget personale ansat, og der er forbrugernes interesser. Vi har i socialistisk folkeparti især hæftet os ved forbrugernes interesser, og det har vi ud fra en erkendelse af, at antallet af udeerhvervende kvinder er stadig stigende, og at antallet af enlige forsørgere er stadig stigende. Vi er derfor stort set enig med fru Aase Olesen i hendes betragtninger om forbrugernes behov for en større liberalisering af lukkelovgivningen end den, vi her er præsenteret for.

Det skal ikke forstås sådan, at vi ikke